

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/237/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615200784
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7615200784.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne Z. I., narodenej XX.XX.XXXX, bytom D. 7, XXX XX W., zastúpenej I. Z. H. I., C., narodenou XX.XX.XXXX, bytom D. 7, XXX XX W. ako súdom ustanovenou opatrovníčkou, proti žalovaným 1) N. H. Q., sudkyni B. súdu G. T. D. a 2) I. W. W., bytom Q. 6, XXX XX G. T. D., o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13. februára 2017, č. k. 10C/137/2015-136

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobkyne voči žalovanej v 1. rade zamietol (I), zastavil konanie voči žalovanému 2. rade (II) a stranám sporu právo na náhradu trov konania nepriznal (III).

2. Rozhodol tak o žalobe - v priebehu konania upresnenej - smerujúcej proti žalovanej 1) na zaplatenie sumy 5000,00 Eur z dôvodu vydania nezákonného rozsudku 8C/63/2010-196 z 25. marca 2013 a proti žalovanému 2) na zaplatenie sumy 5000,00 Eur nemajetkovej ujmy za vydanie úmyselne nepravdivého znaleckého posudku. V časti pôvodne uplatneného nároku na zaplatenie 1000,00 Eur voči žalovanému 2) navrhla konanie zastaviť. Uznesením zo 17. mája 2016, č. k. 10C/137/2015-63 súd prvej inštancie zrušil uznesenie o odmietnutí podania žalobkyne vzhľadom na upresnenie žaloby. Opatrovníčka žalobkyne zotrvala na upresnenej žalobe a zdôraznila, že žalovanú 1) žalovala z dôvodu, že vydala protizákonný rozsudok a navyše jej konanie trvalo dlho. Voči žalovanému 2) si uplatnila nemajetkovú ujmu za podaný znalecký posudok, ktorý bol nepravdivý a neodôvodnený a na základe neho nebola žalobkyni vrátená spôsobilosť na právne úkony.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Poprad zo 14. júla 200415, č.k. Ps/2/2004-21, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. júla 2004, súd obmedzil žalobkyňu v spôsobilosti na právne úkony tak, že nie je schopná samostatne vystupovať pred úradmi, súdmi a inými orgánmi vo svojom mene, nie je schopná podávať sťažnosti, návrhy, podnety a podobne. Žalobkyni bola ustanovená za opatrovníčku Mgr. Z. I., narodená XX.XX.XXXX, bytom W., D. XXX/X, v konaní XXP/XXX/XXXX, ako to vyplýva z Listiny o ustanovení opatrovníka zo 06. apríla 2005. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 25. marca 2013, č. k. 8C/63/2010-196 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 19. septembra 2013, č. k. 5Co/215/2013-223, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. októbra 2013, prvoinštančný súd zistil, že žaloba na zaplatenie 6000,00 Eur nemajetkovej ujmy voči I. W. W., ktorý 18. júna 2007 vyhotovil znalecký posudok č. 3/2007, bola zamietnutá. Oboznamovaný rozsudok

vydala sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Blažena Fedorková. Po posúdení písomných a ústnych podaní žalobkyne v zastúpení ustanovenou opatrovníčkou súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa si uplatňovala nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko žiadala odškodnenie za nezákonné rozhodnutie - rozsudok z 25. marca 2013, č. k. 8C/63/2010-196 - pričom náhradu škody žiadala priamo od sudkyne Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorú označila za žalovanú 1).

4. S poukázaním na ustanovenia § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. súd prvej inštancie zdôraznil, že uplatnenie nároku na náhradu škody podľa tohto zákona prebieha vo dvoch fázach. Prvou fázou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Druhou fázou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Tieto dve fázy musia nasledovať po sebe, pretože podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku; až neúspešné uplatnenie nároku u príslušného orgánu je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody by malo prispieť k objasneniu skutkového stavu vo veci práva na náhradu škody a vytvoriť tak podmienky pre uzavretie mimosúdnej dohody o uspokojení nároku. Iba vtedy, ak by sa účastníci nedohodli, a to buď o nároku vôbec, alebo o výške uplatňovaného nároku na náhradu škody, malo by nasledovať súdne konanie. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť vôbec prejednaný a rozhodnutý v občianskom súdnom konaní. Žalobkyňa vyššie uvedený postup nedodržala, pričom podala žalobu priamo voči sudkyňi, ktorá mala vydať nezákonné rozhodnutie podľa žalobkyne a ktorá mala zároveň nesprávne úradne postupovať. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že žalovaná 1) nemala pasívnu legitimáciu v spore o náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko zodpovedným subjektom môže byť v prípade splnenia ostatných podmienok Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Zároveň žalobkyňa nepreukázala, že podala žiadosť o predbežné prerokovanie svojho nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona a navyše v konaní nepreukázala, že by existovalo nezákonné rozhodnutie (§ 5 a § 6 citovaného zákona), prípadne nesprávny úradný postup (§ 9 citovaného zákona). Prvoinštančný súd zdôraznil, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: a) výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, b) vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému, c) príčinná súvislosť medzi a) a b).

5. Žalobu žalobkyne ohľadom uplatneného nároku voči žalovanej 1) bolo podľa úvahy súdu prvej inštancie potrebné zamietnuť z dôvodu, že žalovanej 1) chýbala pasívna legitimácia, nakoľko priamo sudkyňa nezodpovedá za náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ak sa tvrdí, že vydala nezákonné rozhodnutie, alebo v konaní použila nesprávny úradný postup. Žalobkyňa nepreukázala, že by požiadala o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom, ktorý zodpovedá za škodu a nežalovala príslušný orgán, ktorý zodpovedá za náhradu škody, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, ako je to uvedené v § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

6. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne voči žalovanému 2) na zaplatenie nemajetkovej ujmy za vydanie úmyselne nepravdivého znaleckého posudku č. 3/2007 z 18. júna 2007, súd prvej inštancie zistil, že na Okresnom súde Spišská Nová Ves v konaní 8C/63/2010 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému 2) nárok na náhradu škody vo výške 6000,00 Eur z titulu vydania úmyselne nepravdivého znaleckého posudku č. 3/2007 z 18. júna 2007. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 25.03.2013, č. k. 8C/63/2010-196, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 19. septembra 2013, č. k. 5Co/215/2013-223, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. októbra 2013, žalobu žalobkyne zamietol. Žalobkyňa sa teda domáha v prejednávanej veci toho istého nároku voči tomu istému žalovanému a z toho istého titulu, ako sa domáhala v konaní 8C/63/2010, kde bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci. Žalobkyňa čiastočne zobrala žalobu späť o 1000,00 Eur, ale zotrvala na nemajetkovej ujme voči žalovanému 2) vo výške 5000,00 Eur. Preto súd prvej inštancie poukázal na § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), z ktorého ustanovenia vyplýva, že súd nemôže o tej istej veci konať, ak už bola predtým právoplatne rozhodnutá. Preto v súlade s ust. § 161 ods. 1, 2 CSP dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, t.j. prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorú tvorí rozhodnutie, ak v novom konaní ide o to isté, o čo šlo v predchádzajúcom rozhodnutí. Musí ísť o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania.

V prejednávanej veci sa jednoznačne jedná o totožnosť konania s konaním 8C/63/2010. Žalobkyňa nemôže podávať rovnaké žaloby, ak už o tom istom nároku bolo právoplatne rozhodnuté a preto bolo potrebné konanie o zaplatenie 5000,00 Eur voči žalovanému 2) zastaviť a ohľadom sumy 1000,00 Eur bolo potrebné konanie zastaviť vzhľadom na späťvzatie žaloby v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie oprel o ustanovenie § 255 ods. 1 CSP.

7. Súčasne súd prvej inštancie poznamenal, že žalobkyňa podala žalobu a doplnenia písomne tak, že bola na listine podpísaná a zároveň opatrovníčka potvrdila, že sa k návrhu pripája a tiež ho podpísala. Žalobkyňa v konaní doložila aj ďalšie listiny (Žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku z 26.05.2016, Tlačivo na dokladovanie pomerov - nevyplnené, Vyjadrenie k odpovedi Spr 25/2016 z 02.02.2017 a Doplnenie návrhu zo 17.01.2017), pričom uvedené listiny nie sú podpísané opatrovníčkou žalobkyne, ale len žalobkyňou, a preto na tieto podania súd neprihliadal vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa je obmedzená na právne úkony, ako bolo citované z rozhodnutia zo 14. júna 2004, č. k. 15Ps/2/2004-21.

8. Rozsudok napadla v celom rozsahu včas podaným odvolaním žalovaná a z jeho obsahu vyplýva návrh, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Formálne žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), e), g) a h) CSP. Záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa na základe uznesenia z 30. marca 2016 upresnila svoju žalobu tak, že žiada žalovanú Fedorkovú zaplatiť 5.000,- Eur, je podľa názoru odvolateľky len čiastočne správny, pretože žalobkyňa v podaní z 11. mája 2006, adresovanom Okresnému súdu Rožňava ku sp. zn. 10C 137/2015 (príloha č. 3 k odvolaniu na č.l. 146 spisu) uviedla, že „keď je to v možnosti súdu, dosiaľ ale vie, že možnosť nie je, odškodňuje zamestnávateľ“. Ďalej žalobkyňa v odvolaní bez bližšieho zdôvodnenia namietala pravdivosť údajov uvedených v bode 9. a 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj správnosť údajov uvedených v bode 7. odôvodnenia rozsudku. Žalobkyňa predsa žiada prešetrenie nezákonnosti vydania tohto rozhodnutia, preto je konanie sudcu bludné.

9. Žalobkyňa nesúhlasí ani so zastavením konania voči žalovanému 2). Súd postupoval nesprávne, hoci mal listinnými dôkazmi preukázané bludnosť v znaleckom posudku na strane 7, že ide u žalobkyne o chorobné presvedčenie o tom, že jej švagriná ju okrádala a štátne orgány sú obsadené ľuďmi, ktorí vedome klamú, zneužívajú svoje právomoci atď. Uvedené totiž neboli bludy, ale sú to skutočnosti, ktoré preukazujú listinné dôkazy. Znalec totiž vypovedal, že na základe požiadavky súdu vykonal znalecké dokazovanie, pričom žalobkyňa už pred vydaním jeho posudku v rámci trestného konania bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony a keďže dôvody pretrvávali, vydal znalecký posudok. Uvedené znalcom je preukazom vydania úmyselne nepravdivého znaleckého posudku pre potrebu Okresného súdu Spišská Nová Ves, jeho predsedu JUDr. Slovinského (vykonštruované trestné stíhanie: útok na štátny orgán). Jedná sa, podľa názoru žalobkyne, o vykonštruované OO PZ v Levoči a OÚJP PZ Poprad, zastavené z dôvodu vydania žalobkyne z 3. decembra 2003 znalcami H. úmyselne nepravdivý znalecký posudok s určenou diagnózou paranoidná/bludová/porucha, v kverulačnej forme. Tú istú diagnózu odpisom od nich určil aj znalec p. Lauko. Trestné konanie bolo uskutočnené na základe vydania znaleckého posudku H. a spol., čo W. úmyselne zamlčuje, pretože od nich odpísal diagnózu. H. a spol. odmietli obmedzenie žalobkyne v spôsobilosti na právne úkony, G. na príkaz súdu súhlasil. Ďalej žalobkyňa v odvolaní uvádza, že poskytuje nové skutočnosti o nepravdivosti znaleckého posudku, vydaného žalovaným 2), keďže znalec W. vydal znalecký posudok tak, že odpísal od znalcov H., W., Y. diagnózy preukázané zákonne, viď. strana 9 znaleckého posudku, H. a spol., tlačené mená bez vlastnoručných podpisov a pečiatky primára H.. Zaslanie takto neplatného znaleckého posudku znamená prácu fašistky W.. W. uskutočnila z výpovede žalobkyne zápis škandalózne nepravdivý, vylíčila v podobe skutočne duševne chorej. Odpísaná diagnóza W. je preto neplatná. V závere žalobkyňa v odvolaní uvádza, že neuvedenie dátumu podania návrhu umožnilo súdu uvedenie nepravd, bludov a nedôstojnosti. Vo veci žalovanej 1) sú uvedené v napadnutom rozsudku nepravdivé tvrdenia o žiadaní odškodného priamo od žalovanej 1). Súd sa podľa názoru žalobkyne dopustil pochybenia aj v tom, že úmyselne nepredvolal žalobkyňu na predbežné prejednanie žaloby (príloha č. 4 k odvolaniu), pretože predvolanie bolo adresované iba opatrovníčke. Pokiaľ ide o vec proti žalovanému 2), žalobkyňa súdu vytýka nezohľadnenie súdom nových skutočností, ktoré uviedla vyššie. Hoci žalobkyňa formálne uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), e), g) a h) CSP, odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), g) a e) CSP nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na nesplnenie procesných podmienok pre konanie alebo, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky

procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, preto podľa posúdenia odvolacieho súdu neboli tieto ďalšie odvolacie dôvody odvolateľkou materiálne, a ani procesne účinne uplatnené.

10. Žalovaní 1), 2) sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 365 ods. 1 písm. b), g) a h) CSP] a rozsudok potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, ako vecne správny.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. septembra 2018 o 10,00 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

13. Z obsahu odvolania žalobkyne vyplývajú odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolateľka svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, nastolila predmetom odvolacieho prieskumu tiež správnosť procesného postupu prvoinštančného súdu z hľadiska rešpektovania práva na spravodlivé súdne konanie, ktorého pochybenia sa mal súd prvej inštancie dopustiť tým, že úmyselne nepredvolal žalobkyňu na predbežné prejednanie žaloby, pretože predvolanie bolo adresované iba opatrovníčke žalobkyne, ako aj tým, že konanie voči žalovanému 2) zastavil.

15. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

16. Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania, je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Ide teda o procesnú subjektivitu. Túto spôsobilosť upravuje Civilný sporový poriadok v ustanovení § 61 tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak ten, komu ju zákon priznáva. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, na ktorý musí súd prihliadať v každom štádiu konania a má za následok zastavenie konania (§ 161 CSP). (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. mája 2008, sp. zn. 4 Cdo 124/2007)

17. Podľa ust. § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Procesná subjektivita sa odvíja od spôsobilosti mať práva a povinnosti. Inak ju má len ten, komu ju zákon výslovne priznáva.

18. K uvedenej odvolacej námietke, ktorú odvolací súd považuje za neopodstatnenú, zároveň dodáva, že za fyzickú osobu obmedzenú v spôsobilosti na právne úkony ([§ 10 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“)], koná zákonný zástupca, t. j. opatrovník (§ 27 ods. 2 OZ) v rozsahu obmedzenia vymedzeného v rozhodnutí súdu. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, ak vo veci konal s opatrovníčkou žalobkyne, ustanovenej žalobkyňu súdom.

19. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne konštatoval, že žalobkyňa je obmedzená na právne úkony, ako bolo citované z rozhodnutia zo 14. júna 2004, č. k. 15Ps/2/2004-21, preto priamo s ňou súd konať nemôže. Súd prvej inštancie preto postupoval správne a v súlade so zákonom, ak v súdnom konaní konal priamo iba s opatrovníčkou žalobkyne, nie so žalobkyňou samotnou.

20. Podobne, odvolací súd považuje za správny a zákonný aj postup súdu prvej inštancie, keď konanie voči žalovanému 2) zastavil v súlade s ust. § 161 CSP pre nedostatok podmienok konania, ktoré bránili súdu prvej inštancie v konaní pokračovať.

21. Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, aj napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako aj na strane strán sporu), ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. augusta 2010, sp. zn. 4 Co 2/2010).

22. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Zakladá to teda prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá sa v odbornej verejnosti nazýva tiež prekážka rei iudicatae alebo res iudicata a ktorá je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania. Ak by sa teda začalo konanie o veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, ktorá sa týka tých istých strán sporu a toho istého predmetu konania, súd takéto konanie podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP zastaví. Správne preto súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ ide o nárok žalobkyne voči žalovanému v 2. rade, v prejednávanej veci sa jednoznačne jedná o totožnosť konania s konaním 8C/63/2010. Žalobkyňa nemôže podávať rovnaké žaloby, ak už o tom istom nároku bolo právoplatne rozhodnuté a preto bolo potrebné konanie o zaplatenie 5000,00 Eur voči žalovanému 2). Postup súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie voči žalovanému 2) pre nedostatok podmienok konania, bol takisto správny a ani v tomto prípade nie sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP.

23. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky žalobkyne, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnym záverom, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a ako je uvedené vyššie, odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

24. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobkyne nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

25. Vychádzajúc zo spisového materiálu, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie konštatuje, že v preskúmvanej veci nie je daná pasívna legitímácia žalovanej 1) rade z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré sú dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivo uvedené. Žalovanej 1) chýbala pasívna legitímácia z dôvodu, že priamo sudkyňa nezodpovedá za náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ak sa tvrdí, že vydala nezákonné rozhodnutie, alebo v konaní použila nesprávny úradný postup. Žalobkyňa v odvolaní namieta, že svoju žalobu voči žalovanej 1) dostatočne upresnila v podaní z 11. mája 2016, adresovanom Okresnému súdu Rožňava (č.l. 146 spisu ako príloha č. 3 k odvolaniu), keď v predmetnom podaní navrhuje vo veci zaviazat' žalovanú 1) JUDr. Blaženu Fedorkovú uhradiť 5.000,- Eur z dôvodu nezákonného rozhodnutia rozsudku 8C 63/2010-196 z 25. marca 2013 a v ďalšom texte uvedená veta pokračuje: „...v prípade možnosti súdu, dosiaľ ale vie, možnosť nie je, zamestnávateľ odškodňuje“. Táto odvolacia námietka žalobkyne je nedôvodná, pretože z citovaného textu nie je možné vyčítať žiadne iné označenie žalovanej 1), ako je JUDr. Fedorková.

26. Pre jednoznačnú identifikáciu žalovaného v zmysle ust. § 133 ods. 1, 2 CSP je potrebné, aby fyzická osoba bola v žalobe označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iných identifikačným údajom a právnická osoba aby bola v žalobe označená názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

27. Odvolacia námietka žalobkyne, spočívajúca v tom, že obsah uvedeného textu v podaní žalobkyne z 11. mája 2016 je potrebné považovať za dostatočné upresnenie žalovaného 1), ktorým by mal byť v hypotetickej rovine, t.j. v prípade „možnosti súdu“ aj zamestnávateľ JUDr. Fedorkovej, ktorého žalobkyňa žiadnym spôsobom v tomto podaní ani neoznačuje, je podľa posúdenia odvolacieho súdu, nepatričná. Z uvedeného podania nie je možné vyvodiť rozšírenie žaloby voči ďalšiemu subjektu, ktorého žalobkyňa ani neoznačila. Preto vyššie uvedená odvolacia námietka žalobkyne, ktorou mal byť naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, je takisto nedôvodná.

28. Ďalšími odvolacími námietkami žalobkyne, týkajúce sa podľa jej názoru, nepravdivosti znaleckého posudku vydaného žalovaným 2), sa odvolací súd predovšetkým z hľadiska hospodárnosti konania nezaoberal, nakoľko v tejto časti bolo konanie zastavené pre nedostatok podmienok konania.

29. Keďže žalobkyňou uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej spore neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania ako vecne správny (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto nemá proti úspešným žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a úspešným žalovaným 1), 2) preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).